

Köszöntés: Ne féljetek, mert Krisztus feltámadt, és általa teljes a diadal a halál fölött! Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod? Kegyelem nektek és békesség: Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól! Ámen!

Kezdő: 185: „Krisztus feltámadott, kit halál elragadott...”

Fő ének: 348. 1-5: „Örvendezetek egek...”

Fohász: Szemeimet a hegyekre vetem, honnan jön a segítségem? Segítségem az Úrtól van, aki alkotta az eget és a földet. Ámen.

Lekció: Mk 16,9-20

Imádság:

Szerető Édes Atyánk a Jézus Krisztus által!

Az egekkel és a föld minden seregével együtt örvendezünk ezen a húsvéti ünnepen, mert ez a nap is arról beszél, hogy Jézus él és így mi is élni fogunk! Feltámadásával Ő végleg elvette a halál diadalmát! Igédben pedig azt halljuk, hogy ez az a jó hír, amire minden teremtménynek szüksége van szerte az egész világban! Mi is ezért állunk most a Te jelenlétedben, mert mi is részesei szeretnénk lenni Jézus halál feletti diadalának! Résztess bennünket is az Ő érdemeiben, hogy bátorítást, vigasztalást adjon nekünk az Ő győzelme! Légy itt közöttünk és bennünk Szentlelkeddel és cselekedj, hogy Igéd erejével a mi életünk is megújuljon! Krisztusért kérünk, hallgass meg minket! Ámen.

Készülő ének: 171: „Megáll az Istennek ígéje...”

Textus: „Végül pedig megjelent magának a tizenegynek is, amikor asztalnál ültek...”
Mk 16,14a

Igehirdetés: A feltámadott Jézus változtatja meg a tanítványok életét

Szeretett Gyülekezet!

Aki gyerekként vagy akár idősebb fejjel játszott dominóval, az tudja, hogy a szépen sorban, élére állított dominók láncolata milyen könnyen és milyen hosszan tud egyik a másikat lökve eldőlni. Szoktak nemzetközi dominó napokat is rendezni, melyeket tévén keresztül tudunk nyomon követni, amikor fiatalok a világ minden pontjáról összegyűlnek egy nagy csarnokba, hogy a dominók láncreakcióját kihasználva szemet gyönyörködtető ábrákat és formákat rakjanak ki.

A felolvasott igénkben is egy ilyen láncreakcióról hallottunk, melyet az evangélium, azaz az örömhír átadásának láncolatának nevezhetnénk. Ezt a láncreakciót Jézus feltámadása indította el, és lassan 2000 év óta nagyon sokféle alakzatot vett fel. Ennek a láncolatnak vagyunk mi is a részesei, akik valamilyen oknál fogva itt vagyunk ma a templomban. Valaki bennünket is hívott, vagy hozott először, valaki már beszélt nekünk is Jézus feltámadásáról. Most pedig ismét elér hozzánk az evangélium láncolata: hogy bennünket is megerősítsen, ismét, vagy

talán először térdhajtásra késztesen húsvét örömhíre. Krisztus feltámadt! Feltámadásával legyőzte a halált, elhordozta bűneink büntetését és bennünket is kész hit által üdvözíteni!

A reformátusoknak szóló konfirmációs olvasókönyvünk szerint három fő bizonyítéka is van annak, hogy Jézus Krisztus feltámadását történelmi valóságnak fogadhatjuk el. Eszerint a feltámadásról tanúskodik egy negatív jel: azaz az üres sír, emellett egy pozitív jel: a feltámadt Jézus Krisztus megjelenései, de a leginkább megragadó érv az a változás, amit a tanítványok életében látunk. Kellett valami gyökeres fordulat és valóságos tapasztalat ahhoz, hogy a bukdácsoló tanítványokból a vértanúságot is vállaló apostolok legyenek. Az ő életüket nem egy elképzelt gondolat változtathatta meg ilyen gyökeresen, hanem a feltámadt Jézus Krisztussal való találkozás. Jézus Krisztus feltámadása tehát az az első dominó, ami elindította a hit máig tartó láncolatát.

De ahogyan ma vannak konfirmációra felkészítő könyvek és foglalkozások, ugyanúgy az első keresztyének is továbbadták azt a minimális tudást, ami fenntartotta a dominóláncot. Talán első hallásra nem is gondolnánk, de a mai igeszakaszunk is egy ugyanilyen konfirmációs, megerősítő szerepet töltött be Márk evangéliumának a hallgatói között. Ugyanis Márk evangéliumának ez a hosszabb zárlata eredetileg nem szerves része az evangéliumnak, hanem egy első századi hitvallás, ha úgy tetszik katekizmus, ami összefoglalja az evangélium terjedésének ügyét. A modern bibliafordítások megjegyzik, hogy egyes korai kéziratokban nem szerepel az imént hallott szakasz, esetleg zárójelbe teszik azt. Ennek a kezdeti hiánynak az lehet az oka, hogy Márk evangéliumának az eredeti végét, miszerint az asszonyok félelmükben nem mondtak el senkinek semmit, kiegészítették egy az apostolok által hitelesített és elfogadott záradékkal. Sőt: minden jel arra utal, hogy a Márk evangéliumát olvasó közösség katekizmusáról, azaz hittani összefoglalójáról van itt szó ebben a pár versben, melyet a gyülekezethez csatlakozó hívek tanultak meg és mondtak el hitvallásként keresztelésükkor.

De mit üzen számunkra az idei húsvét ünnepén ez a korai katekizmus? Először is azt, hogy a nekünk kései tanítványoknak a hite nem alaptalan, másodszor pedig azt, hogy a feltámadott Jézus erejéből mi is részesedhetünk.

1. A feltámadásba vetett hitünk nem alaptalan

Elgondolkodtató, hogy a 12 versből álló záradék első 6 verse a tanítványok hitetlenségéről szól. Márk evangélistára jellemző vonás az, hogy a Jézus mellett lévő tanítványok tévedéseit, bukdácsolásait nem szépítgeti, hanem kerek-perec leírja. Gondoljunk csak Péter emberi gondolkodására, amikor megintette Jézust, amikor Ő először jelezte előre szenvedését és halálát, vagy az elsőségen veszekedő tanítványokra, vagy akár szintén Péter háromszori tagadására. Márk emberi gyengeségeikkel együtt mutatja be a tanítványokat.

A mai igeszakaszunk is arról számol be, hogy az feltámadás hírének láncreakciószerű terjedése sem indult el olyan könnyen. Nem indult meg olyan automatikusan, mint amikor a sorba állított dominókat megpöccintjük. Jézus feltámadása híre ugyanis a még mindig hitetlen tanítványok keményszívűségébe ütközött. Megdöbbentő, hogy az asszonyok, akik húsvétvasárnap hajnalban a sírhoz mennek, hogy megkenjék Jézus testét, Márk szerint

rémülten szaladtak el az üres sírtól és senkinek nem mondtak semmit a félelmük miatt (Mk 16,8). Először a negatív jel: az üres sír nem volt elegendő. De úgy tűnik, hogy kezdetben Jézus megjelenéseinek a híre, azaz a pozitív jel sem volt elég. Először is a sírhoz visszamerészkedő Magdalai Mária találkozott Jézussal és vitte meg a hírt a tanítványoknak (Jn 20,11-18). Később pedig a két vidékre tartó emmausi tanítvány találkozott vele és visszatérve ők is elmondták, hogy valóban feltámadt (Lk 24,13-35). De a tanítványok nekik sem hittek – állapítja meg mai igénk.

Márk a hitelenség hangsúlyozásával azonban arra mutat rá, hogy valami tényleg valóságban történhetett húsvétkor, hiszen ezek az egykor keményszívű tanítványok ugyanazok, akiknek prédikációira és tanúságtételükre ezek tértek meg akár az evangélium akkori olvasói közül is. A tanítványok megváltozott élete tette tehát hitelessé már az első században is az üres sírról és a megjelenésekről szóló beszámolóikat. Ez pedig már a mi hitünket is megerősítheti, hogy nem alaptalanul hiszünk a bűnök bocsánatában, a test feltámadásában és az örök életben. Nem alaptalan, mert ha nincs a feltámadás első dominóköve, ami képes volt végül hódolatra és engedelmességre eldönteni az apostolok életét, akkor most nem látnánk azt a sok rajzolatot a történelem során egészen napjainkig, amit összefoglalva keresztyénségnek nevezünk. A feltámadásba vetett hitünk tehát nem alaptalan.

2. A feltámadott Jézus erejéből mi is részesedhetünk

Azonban még talán mindig lehet bennünk kétség afelől, hogy bízhatunk-e az apostoli tanúságtétel 2000 éves láncolatában. Erre feleli mai igénk azt, hogy akkor jöjj és tégy egy próbát! Ahogyan a korabeli keresztelési formula mondja: „Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik.” Ma ezt így mondanánk: ha hiszel és egész életeddel átadod magad Isten kegyelmének – hiszen ezt fejezi ki a keresztség sákramentuma – akkor üdvözülsz. Szó szerint úgy fordíthatnánk, hogy „megmenekülsz”. Az pedig, hogy Jézus megmentett bennünket a kárhozatból, azt jelek is fogják kísélni már most az életedben. Ahogyan hallottuk is: „Azokat pedig, akik hisznek, ezek a jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek a kezükbe, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegekre teszik rá a kezüket, és azok meggyógyulnak.”

Ez az a pár vers, ami miatt alig hallani igehirdetést erről az igeszakasról. Hiszen napjainkban nem jellemző, hogy mindenki, aki hisz Jézus Krisztusban ördögöket tudna kiűzni, vagy csodás módon tudnának gyógyítani. Sőt: manapság van bennünk ezekkel a jelenségekkel kapcsolatban egy általános szkepticizmus. A bibliaértelmezők többsége úgy véli, hogy ezek a jelek elsősorban az apostoli misszió kezdetén voltak tapasztalhatóak, mert ezek a jelek hitelesítették a Jézusról szóló hagyományt teremtő tanúbizonyságokat.

Nekünk reformátusoknak két dolgot üzennek ezek a Jézus által felsorolt jelek: azt, hogy ezek nem az igaz hit feltételei, hanem annak csupán következményei lehetnek. Másrészt pedig, hogy Isten kész ma is velünk együtt munkálkodni. Emlékezzünk vissza, hogy amikor az írástudók jelt kívánnak Jézustól és Ő nem tesz semmit. A világ ilyen csodaváró jelkívánását nem elégíti ki Isten, nem kényszeríthető erre. Viszont ha mégis kitudódik, hogy valaki, akiért sokan imádkoztak csodás módon meggyógyult, akkor a világ szkeptikusan csóválja a fejét.

De aki hisz, és megkeresztelkedik, azaz átadja életét Isten kegyelmének, az meg fogja tapasztalni, hogy Isten ma is képes együtt munkálkodni az Ő követőivel. Annak meg fog változni az élete. A mai korban Isten ereje nem feltétlenül az első század csodáiban jelenik meg ismét. Hiszen az itt található felsorolásból egy-egy jelről olvashatunk az újszövetségben, miszerint volt nyelveken szólás a korinthusi gyülekezetben, vagy Jeruzsálemben Péterék gyógyítottak, de méregivásról az újszövetség nem számol be. Ez tehát abban erősít meg bennünket, hogy nem ezekre a konkrét jelekre kell várnunk és félnünk, ha nem tapasztaljuk meg őket. Arra viszont számíthatunk, hogy az az Úr Isten, aki képes volt ezekre a jelekre az apostoli korban, sőt, képes volt kihozni a halálból a juhok nagy pásztorát, képes erővel elárasztani a mi életünket is.

Ma ugyanannak a Jézusnak a Lelke nem nyelveken szólást ad csak, hanem adhat Istenben megnyugvó értelmet, ami képes minden veszteséget, tragédiát, vagy fájdalmat Isten erejével hordozni. Ma ugyanannak a Jézusnak a Lelke nemcsak testi gyógyulást ad, hanem rokonainkkal, ellenségeinkkel való kapcsolataink gyógyulását. Ma ugyanaz az Úr nemcsak a tanítványok életét képes megváltoztatni, hanem a miénket is. És ugyanaz az Úr Isten, aki feltámasztotta a Fiát húsvétkor, vele együtt képes lesz bennünket is új életre feltámasztani.

Befejezés

Ahogy az ógyház katekizmusban, hitvallásban vallotta meg, hogy Jézus feltámadt, mert a tanítványok élete megváltozott, úgy ma bennünket is hitvallásra és térdhajtásra hív a Lélek. Hiszen hitünk nem alaptalan és már most a feltámadt ereje munkálkodhat életünkben. Ámen.

Ráfelelő: 197. 4: Tanúságra erőt...”

Imádság:

Mindenható Édes Atyánk a Jézus Krisztus által!

Áldunk Téged a Te kegyelmedért, hogy Te nem hagytad kétségek között az első tanítványokat sem. Köszönjük, hogy Te vagy az, aki közelítesz felénk nemcsak testet öltésedben, hanem feltámadásoddal is. Kérünk, hogy ahogyan a tanítványok életét megváltoztatta az első húsvét, úgy bennünket is járjon át Jézus feltámadásának öröme! Erősíts minket Igéddel, hogy belássuk: hitünk nem alaptalan, hanem az apostoli hagyomány garantálja valóságát. Kérünk: győzd le a mi keményszívűségünket is, hogy életünkben mi is megtapasztalhassuk, hogy Te elküldesz bennünket, és hitünket a Te hatalmas erőd jelei követik!

Urunk! Sokan vannak, akik már rég ilyen önátadással követnek Téged és a Te tanúid közöttünk! Erősítsd meg őket és az ő tanúságtételüket, hogy életükkel a Te feltámadásodról tegyenek továbbra is bizonyosságot! Azonban lehet, hogy valaki közöttünk először hajt térdet a Te örömezed előtt! Szentlelked által biztosítsd őket, hogy Te Jézus Krisztus érdeméért üdvösséget addál nekik, és ahogyan Krisztus legyőzte a halált, az Ő diadalában őket is részesíteni fogod hitükért! Te formáld az újkori tanúk életét Lelkoddal, hogy ők is küldötteid legyenek!

Így kérünk áldd meg a mi gyülekezetünket: kicsiket és nagyokat! Vigasztald a sírókat és karold fel a gyászolókat! Óvd meg egyházunk, városunk és országunk vezetőit, hogy Tőled kapott bölcsességgel vezethessenek! Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket! Ámen!

Csendes perc, Mi Atyánk

Hirdetések

Átvezető ének: 356. 1-5: „Felvirradt áldott szép napunk...”

Úrvacsora alatt: 457-462

Záró ének: 200. 1-6: „Ó maradj kegyelmeddel...”

Áldás

Himnusz